

Új elnökség az NYPSZ élén

A MAGYAR GRAFIKA KÉRDÉSEIRE DR. HORVÁTH CSABA PHD, AZ NYPSZ ELNÖKE VÁLASZOLT

Egy működő szervezet élére kerültek, minden bizonnyal felmérték az „örökséget”. Megítélésük szerint melyek a Nyomda- és Papíripari Szövetség erősségei és melyek gyenge pontjai? Melyek azok a tevékenységek, amelyeket szinten kívánnak tartani, melyek azok, amelyeket erősíteni szeretnének, melyek azok, amelyek okafogyottá váltak, és elhagyhatók lennének a jövőben, illetve milyen új elemet kívánnak bevinni a szövetség életébe?

Egy jó hangulatú közgyűlésen – ahol a szövetség tagjainak képviselői igen nagy arányban vettek részt aktív közreműködéssel – kapta meg az új elnökség a megbízatását. A korábbi elnökségből öt tagot újraválasztottak, és négy újnak adtak mandátumot. Ez a választás egyúttal döntés is volt a folytonosság és a megújulás stratégiája mellett.

A szövetségben az érdekképviselést, a lobbizást továbbra is elsődleges feladat marad. Közösen kell fellépni a szakmát érintő kérdésekben, megfogalmazni és eljuttatni a szakma érdekeit a kormányzati, irányítási szervekhez.

A közös fellépés és cselekvés ereje több területen is anyagi hasznot hoz a tagjainknak. Ilyen a szövetség által szervezett, évek óta jól működő biztosítási közösség előnye. A legújabb siker a villamosenergia-társulásunk eredményessége. Az ebben részt vevő cégek – az elért árendeményekből – évekre előre „megkeresték” a szövetségnek fizetendő tagdíjat. Tervezzük jövőre a földgáz szabadpiaci beszerzéséhez is a hasonló közös küzdelmet.

Szüksége van a szakmának a gyorsan változó kommunikációs világban a helyét és a szerepét megőrző jövőkép meghatározására, amire céltudatosan kell felhasználni a rendelkezésre álló forrásokat és lehetőségeket. Az elnökség a jövőben még erősebben szeretne támaszkodni a szakciókra, hiszen ők egy-egy speciális terület érdekeit jobban látják és tudják érvényesíteni. Ezért akár speciális jogosítványformák kidolgozására is sor kerülhet, amelyekkel az ágazattal egyeztetett érdekeit önállóan is tudják képviselni.

dr. Horváth Csaba PhD, az NYPSZ elnöke

A szövetségnek szélesebb körben meg kell ismertetnie magát és tevékenységét. Folytatnia kell a megrendelők és szövetségeik felé irányuló együttműködési kezdeményezéseit.

A nyomdaipar ma már inkább a szolgáltató ágazathoz tartozik. Az új elnökség törekvése emiatt is az, hogy a saját szövetség nyújtson egyre több szolgáltatást tagjainak. A tagjaink érdekeit szolgálhatja egy tudásbázis létrehozása, amelyhez a tagsággal rendelkezők kedvezményesen, a tagsággal nem rendelkezők pedig piaci áron juthatnának hozzá. Lehet ez akár egy kutató-fejlesztő, mérés-technikai laboratórium is, ahonnan sokféle, a termelés során felmerülő problémához kaphatnának érdemi segítséget a cégek. Ennek megvalósításához azonban forrást is kell találni. Az oktatás – akár közép-, akár felsőfokúról is van szó – ugyancsak olyan terület, amelyre a tagságnak a szövetségen keresztül jóval nagyobb ráhatása lehet. Ha összehangolt döntéseket hoznánk a szakképzési és az innovációs járulékokról, akkor célirányosan segíthetnénk azokat az intézményeket, ahol a mi igényeinket is figyelembe vevő oktatás fo-

lyik. A nyomdaipar jövője a szakmai képzésen is múlik, amit ráadásul népszerűsíteni sem ártana.

Kifejezett törekvésünk, hogy a Papír- és Nyomdaipari Tudományos Egyesülettel a működésünket még jobban összehangoljuk. Az anyagi bázisát a szövetségnek és az egyesületnek is közel ugyanazok a cégek adják. Emiatt is nagyon fontos, hogy a párhuzamosságokat elkerüljük. Tevékenységünket egymást kiegészítő módon kell felépítenünk, egy egységes értékrend mentén. A PNYME új elnökségével ebben a tekintetben (is) közös az akaratunk.

Milyen stratégiai tervet dolgoztak ki a szövetség hatékonyabb működtetésére?

Egy másfél hónapja dolgozó elnökségtől még korai számon kérni új stratégiai terveket. A munkát megkezdtük, a sikeres tevékenységeket folytatva dolgozunk az előzőekben már említett, megújulást jelentő elképzelések formába öntésén és a lehetséges megoldásokon.

Mi egyáltalán nem gondoljuk azt, hogy a szövetségünk hatékonyságával baj lenne. Az előző elnökség ugyancsak alaposan áramvonalasította a főtítkári szervezetet – ha úgy tetszik az apparátust –, jelentősen csökkentve ezzel a működés költségeit. A gazdálkodásunk stabil, megfelelő tartalékokkal rendelkezünk. A szövetség egy irodaingatlant is vásárolt a közelmúltban – működése székhelyéül –, tovább redukálva az üzemeletetés ráfordításait.

Tervezik-e, hogy feltérképezik és feltárják a magyar nyomdaipar teljes vertikumát és a kapcsolódó szolgáltatókat? Hol, milyen nyomdák alakultak és működnek jelenleg?

Bizonyos félreértéseket jó tisztázni. A Nyomda- és Papíripari Szövetség kilencven – a nyomda- és papíriparban érdekelt – vállalkozás szövetsége, amit a közös érdekeik megfelelő érvényesítésére hoztak létre és tartanak fenn saját anyagi hozzájárulásukkal. A szövetségnek (tisztviselőinek és alkalmazottainak) csak a tagjaival szemben vannak kötelezettségei, a nyomda- és papíripar egészével azonban nem, vagy csak át-télesen. Az mégis gyakran előfordul, hogy a „kilencveneknek” az érdekei azonosak az összes többi, a szövetségen kívüli hasonló profilú vállalkozásával. Számos sikeres érdekvédelmi akción (pl. áfa-, vám- és termékdíjüggekben) a „potyautasokat” is ugyanúgy szolgálta.

A kérdésre válaszolva, a tagjainknak most nem áll érdekében egy ilyen „feltérképezés”.

A nyomdaipar alvállalkozói együttműködésének segítésére tervezik-e, hogy a fővállalkozó nyomdák piacvédelmét etikai kódex kidolgozásával és bevezetésével segítik?

A kérdésre a válasz ismét a szövetség működésében keresendő. Ráhatással csak a tagjaink üzleti tevékenységére lehetünk. Ha majd a szövetség tagjainak ereje elég lesz az iparág szereplőinek többségét meghatározóan befolyásolni, akkor lehet ideje egy ilyen etikai kódex kidolgozásának. A piacvédelem tekintetében sokkal nagyobb gondot látok/látunk a globalizációs folyamatok okán. A hazai nyomtatott termékek igen nagy hányada nem a magyar nyomdákban készül, miközben azok munkaellátottsági gondokkal küzdenek. „Hazahozni” ezeket a munkákat egy soktényezős, bonyolult feladat. A szövetség harcban áll a gazdasági környezet olyan irányba történő módosításáért, ami elősegíti ezt a folyamatot. Azt is elemezzük, hogy milyen más módszerek segíthetnek bennünket abban, hogy a hazai megrendelők a szövetségünk tagjait részesítsék előnyben a munkáikkal.

Milyen lehetőséget látnak a taglétszám stabilizálására, illetve bővítésére, milyen motivációval, milyen intézkedésekkel tervezik ezt megvalósítani?

A taglétszámot mindenképpen növelni szeretnénk. Annak ellenére, hogy a jelenlegi tagjaink a magyarországi nyomdaipari termelés meghatározó többségét adják, mégis jelentősen növekedne nagyobb létszám esetén a szövetség súlya. Bevezettük a próbatagság intézményét, ami azt jelenti, hogy az adott vállalkozás egy évig tagdíj befizetése nélkül élvezheti a szövetséghez tartozás előnyeit. Ezt követően dönthet a cég a belépésről.

Az új elnökség egyik legfontosabb célkitűzése elérni, hogy minden tag konkrétan lássa és érezze, miként hasznos számára a szövetségi tagság. Példaként említem, hogy az amerikai nyomdász szövetség (PIA) honlapján a tagok valóságosan is kiszámíthatják a tagságból eredő megtakarításukat. Arra törekszünk, hogy forintokban legyen kifejezhető nálunk is a Nyomda- és Papíripari Szövetséghez tartozás előnye, kisebb és nagyobb nyomdáknak, papíripari cégeknek egyaránt.